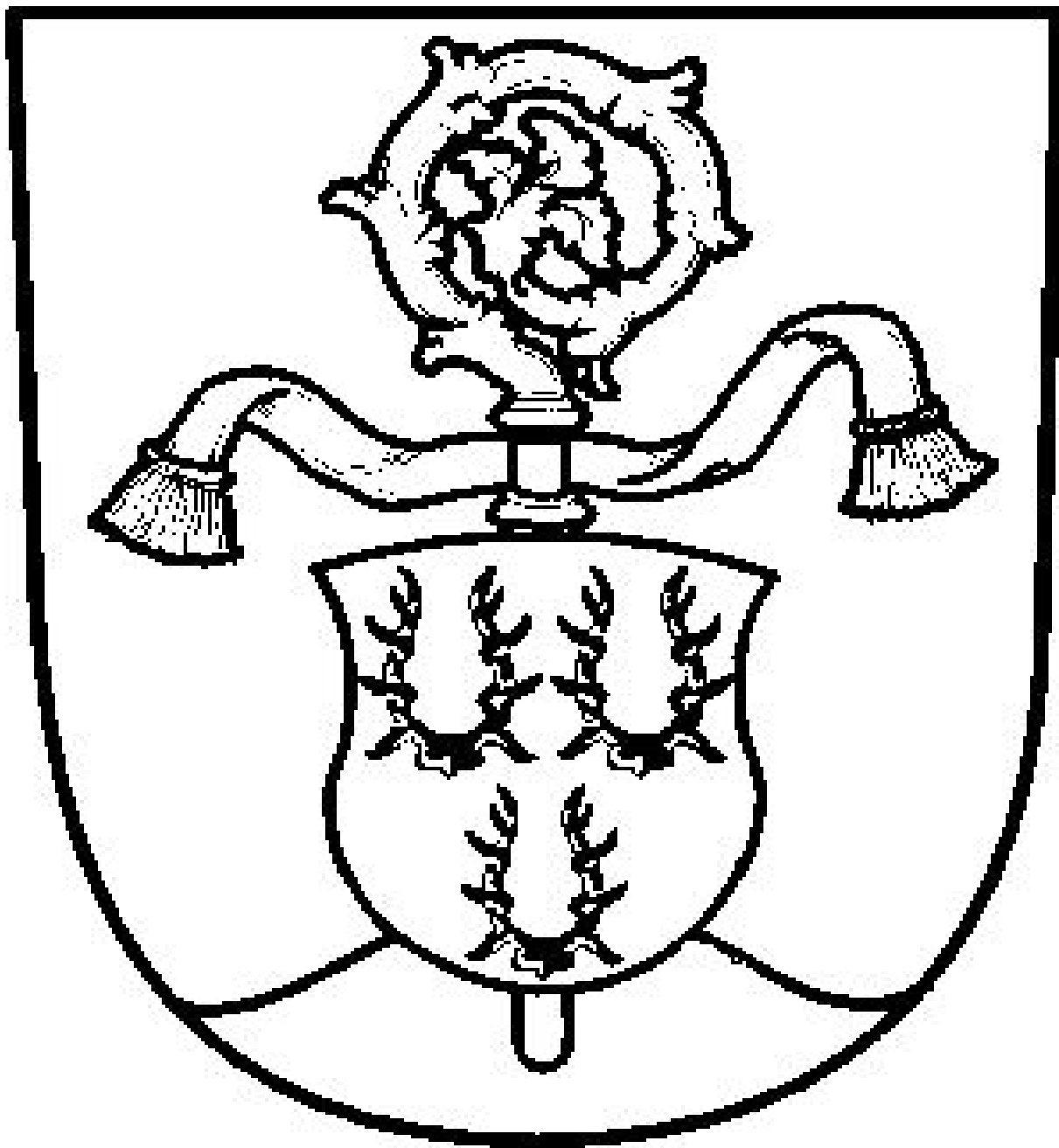

DĚPOLTOVICKÉ LISTY

Číslo 5

2018

září - říjen

Vydává obec Děpoltovice reg.č. RK 697/99 – 10

Redakce: Jaroslav Kareš

Počet výtisků: 120 ks

Tyto Děpoltovické listy jsou tematicky věnovány dvěma významným událostem, které se uskuteční v měsíci říjnu – v první řadě komunálními volbami, které se uskuteční začátkem října a 100. výročí založení Československé republiky, které naopak oslavíme koncem října. Obě události jsou pro nás natolik zásadní, že jsem se rozhodl věnovat jim až na sportovní rubriku celý obsah tohoto periodického tisku.

KOMUNÁLNÍ VOLBY 2018

Obecní volby za První republiky (1918 – 1938)

V roce 1919 se konaly první svobodné komunální volby v nově založeném Československu. Konaly se 5. června jen v Čechách, na Moravě a v části Slezska. Nevolovalo se na územích, jejichž příslušnost k československému státu nebyla ještě ujasněna (Vitorazsko, Hlučínsko, Valticko a část Těšínska) a volby nebyly organizovány ani na Slovensku a Podkarpatské Rusi.

V roce 1923 šlo o první volby po vzniku Československé republiky, které se konaly na celém území státu, tedy včetně Slovenska a Podkarpatské Rusi. Nevolovalo se ovšem ve všech obcích a volby neprobíhaly v jednom dni (volit se začalo v září 1923).

V roce 1927 byly v pořadí již třetí komunální volby. Konaly se dne 16. října. Volby probíhaly v době, kdy již vládla třetí vláda Antonína Švehly, tzv. Panská koalice sdružující pravicové a středové politické strany české i německé, a měly za následek posílení opoziční sociální demokracie.

V roce 1931 volby probíhaly v době, kdy vládla druhá vláda Františka Udržala, tzv. široká koalice sdružující pravicové, středové i levicové politické strany české i německé. Vláda termín voleb odsouvala v naději, že odezní velká hospodářská krize, což se nestalo a ekonomický propad v Československu se místo toho nadále prohluboval. Volby se konaly v 2. polovině roku a počátkem roku 1932.

Volby v roce 1938 byly poslední ve svobodném Československu. Volby probíhaly v době, kdy vládla třetí vláda Milana Hodži, tzv. široká koalice sdružující pravicové, středové i levicové politické strany, nyní však již jen české, tedy bez německých menšinových stran. Volby se konaly v několika vlnách během jara 1938 – 22. května, 29. května a 12. června a atmosféru poznamenal anšlus Rakouska a česko – německé napětí, které nyní získalo již mezinárodní rozměr (částečná mobilizace v roce 1938). Šlo o vůbec poslední lidové hlasování během První republiky a o poslední volby s širokou stranickou soutěží až do parlamentních voleb v roce 1990.

Proč jít volit v komunálních volbách?

Blíží se komunální volby. Podle mého názoru jsou tyto volby aktem mnohem důležitějším, než volby do státních orgánů. Jsou to volby rozhodující o osudu obyvatel té které obce či města. Volby o tom, kdo

bude rozhodovat o dění v obci či městě následující čtyři roky.

V těchto volbách máme ještě jednu velkou příležitost. Měli bychom volit ty, které známe. Známe je proto, že se s nimi vídáme, setkáváme je, známe je z jejich aktivit pracovních, známe je jako své sousedy i s jejich klady, i s jejich zápory.

V drtivé většině nejde o profesionální politiky, jde o občany, které spojují stejné představy o rozvoji obce, a kteří chtějí mít obec přátelskou ke všem slušným a pracovitým lidem. Jde o občany, kteří neslibují nedosažitelné, ale mají cíle skutečné, které chtějí společně realizovat. Těm bychom měli dát svůj hlas!

Volby do zastupitelstev obcí

OZNÁMENÍ

o době a místě konání voleb

Starosta obce Děpoltovice podle § 29 zákona č. 491/2001 Sb. o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky ministerstva vnitra č. 59/2002 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů

oznamuje

1. Volby do zastupitelstev obcí se uskuteční:
 - **dne 5. října 2018 od 14:00 hodin do 22:00 hodin**
 - **dne 6. října 2018 od 8:00 hodin do 14:00 hodin**
2. Místem konání voleb:
ve volebním okrsku je sál ve Společenském domě Děpoltovice č.p. 44
3. Voliči bude umožněno hlasování poté, kdy prokáže svou totožnost a státní občanství České republiky (platným občanským průkazem, cestovním, diplomatickým nebo služebním pasem České republiky anebo cestovním průkazem), popřípadě státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území České republiky.
4. Každému voliči budou dodány nejpozději 3 dny přede dnem voleb hlasovací lístky. Ve dnech voleb může volič obdržet hlasovací lístky i ve volební místnosti.
5. Volič může požádat ze závažných důvodů, zejména zdravotních, obecní úřad a ve dnech voleb okrskovou komisi o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, a to pouze v územním obvodu volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena

Jiří Štikar
starosta

Jak správně hlasovat v komunálních volbách

Komunální volby se značně odlišují např. od voleb do poslanecké sněmovny. Při volbách do PS má občan jeden hlas, který dá té či oné volební straně s tím, že si na kandidátní listině může „vykroužkovat“ ty, který chce dát přednostně svůj hlas.

V komunálních volbách dostává občan ve skutečnosti na výběr tolik hlasů, kolik se volí členů zastupitelstva – V Děpoltovicích je to **7 zastupitelů**. Tyto hlasy může mezi jednotlivé volební strany rozdělit třemi způsoby.

1. Zakroužkujete danou politickou stranu nebo sdružení. Všechny vaše hlasy pak případnou této straně nebo sdružení a rozdělí se mezi její kandidáty. V případě, že se rozhodnete zakřížkovat konkrétní stranu či sdružení, nemůžete již přidělit křížek k jiné politické nebo sdružení.
2. Budete křížkovat pouze jednotlivé kandidáty z libovolných kandidujících subjektů (to je také důvod, společně s následující variantou, proč jsou všichni kandidáti na jedné listině)

3. Zkombinujete předchozí dva způsoby, tedy zakřížkujete stranu nebo sdružení a současně jednotlivé kandidáty. Tento způsob je založen na tom, že rozdáte několik preferenčních hlasů jednotlivým kandidátům a zbytek hlasů, které jste nevyužili, připadnou politické straně nebo sdružení, které jste označili.

Shrneme-li to, v komunálních volbách můžete zakřížkovat jednu politickou stranu nebo sdružení, nikoliv však oba. Zároveň ale můžete zakřížkovat politickou stranu nebo sdružení a pak jednotlivé kandidáty. Pokud vás neosloví žádná politická strana nebo sdružení, křížkujete jednotlivé kandidáty, aniž by jste museli dávat hlas přímo některé straně nebo sdružení.

100. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKA

100 výročí vzniku Československa

28. října 2018 nás čeká kulaté výročí vzniku samostatného Československa. Uběhne přesně 100 let od chvíle, kdy byla na pražském Václavském náměstí vyhlášena pro národy bývalého Rakouska-Uherska samostatnost! V ten den se začala psát nová kapitola našich dějin. Připomeňme si, jaké události tomuto zásadnímu milníku naší historie předcházely.

Čeští a slovenští politici společně s aktivisty usilovali o zrovnoprávnění Čechů a Slováků v rámci rakousko-uherské monarchie ještě před vypuknutím první světové války. Tuto myšlenku však ukončila válka a následné perzekuce ze strany mocenských orgánů monarchie. Česká politika se během tohoto období v podstatě odmlčela. Odboj proti centrální nadvládě tak zůstal pouze v rukách české exilové vlády v čele s T.G. Masarykem. Pod vedením Edvarda Beneše a dalších českých odbojářů vznikl domácí výbor nazvaný Mafie. Úkolem organizace byla zpočátku podpora T.G. Masaryka v zahraničních aktivitách a během 1. světové války se její činnost rozšířila o zpravodajskou a konspirační činnost, která měla za úkol udržovat spojení mezi českým a zahraničním odbojem. V Mafii působili např. Alois Rašín, Karel Kramář. Mezi kurýry patřila i slavná operní pěvkyně Ema Destinová.

V roce 1916 byla sestavena Československá národní rada, která sehrála klíčovou roli v protirakouském odboji. Za jejím založením stál T.G. Masaryk, mladý slovenský politik M.R. Štefánik a Edvard Beneš.

V roce 1917 získával na síle také domácí odboj. Situace se měnila zejména díky československým legiím v zahraničí a posléze i domácímu veřejnému mínění. Zásadní vliv na posun domácích událostí měl manifest českých spisovatelů, jehož autorem byl Jaroslav Kvapil, český básník, člen Národního divadla a již zmíněné Mafie.

Česká politická scéna byla ovšem definitivně oživena až díky Tříkrálové deklaraci v lednu roku 1918. Právě ta odstartovala společně domácí a zahraniční kroky za vznik samostatného státu.

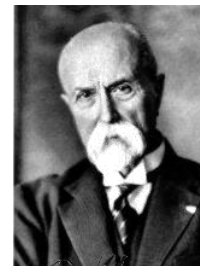
Aktivní činností dosáhl Masaryk v Londýně a Beneš se Štefánikem ve Francii vyjádření vlád Spojených států amerických a Francie o uznání nároku československého národa na samostatnost.

9. srpna 1918 uznala britská vláda bojové československé jednotky za součást ozbrojených sil Trojdhody.

14. října roku 1918 byla ustanovena československá vláda. Funkce presidenta se ujal T.G. Masaryk, E. Beneš se stal předsedou ministerské rady a M.R. Štefánik prvním ministrem zahraničí.

Ve stejném termínu proběhl také první pokus o převrat v Písku. V návaznosti na vyhlášení a udržení samostatnosti bylo jednou z tíživých otázek zásobování rakouských vojáků českými potravinami. Antonín Švehla se snažil potraviny pro vývoz udržet doma. Krizová situace vyvolala generální stávkou. Letáky vyhlašující vznik samostatné republiky se začaly masivně šířit a ulice zaplnily davy revolucionářů, kteří ničili symboly monarchie. Ještě ten den byl pokus o převrat potlačen povolanými uherskými vojsky, která dav rozehnala.

18. října 1918 přednesl Masaryk v Paříži slavnostní deklaraci nezávislosti, tzv. Washingtonskou deklaraci, kterou předtím zaslal americkému prezidentovi Wilsonovi jako Prohlášení nezávislosti československého národa.

20. října byla prostřednictvím amerického velvyslanectví v Paříži sdělena Benešovi odpověď prezidenta Wilsona rakousko-uherské vládě, která obsahovala podmínku, že mír bude uzavřen pouze při současném uznání samostatnosti Čechoslováků a Jihoslovanů.

Od ranních hodin dne **28. října 2018** docházelo ke srocování lidu. Rozšířila se informace o rakousko-uherském přijetí podmínek kapitulace. Podmínky obsahovaly i uznání autonomie národů monarchie, které si lidé vyložili jako uznání nezávislosti. Tato zpráva se stala impulsem k živelným demonstracím, při nichž lidé jásali v ulicích a ničili symboly Rakousko-Uherska. Národní výbor vydal provolání o vzniku republiky a převzal kontrolu nad úřady.

30. října, v závěrečný den převratu, přijala Slovenská národná rada martinskou deklaraci o nezávislosti a vůli Slováků o společném státě s Čechy.

14. listopadu 1918 přijalo prozatímní Národní shromáždění prohlášení o sesazení Habsburské dynastie a ustanovení Republiky československé. Presidentem byl zvolen T.G. Masaryk.

28. říjen 1918 v Karlových Varech

28. říjen – den slavnostních věnců, politických projevů a také pracovního volna. Den, kdy slaví své „narozeny“ samostatný stát, křtěný československý. Jak ale vnímali před sto lety říjnový vznik republiky obyčejní lidé z Karlových Varů? Radost z nového státu rozhodně neměli. Němci se totiž kvůli němu ze dne na den ocitli v úplně jiné zemi, než by sami chtěli.

Očekávali právo na sebeurčení a maximální autonomii pohraničního území Čech a Moravy, kde představoval německý element většinu obyvatelstva. Čeští Němci usilovali o založení samostatné provincie Deutschböhmen, ale jejich separatismus zhatily zásahy československé armády na přelomu let 1918 – 1919. V Karlových Varech v této době Němci tvořili téměř homogenní podíl obyvatelstva, Čechů zde žilo jen několik procent.

Zatímco se představitelé zahraničního a domácího odboje věnovali vyjednávání podmínek vzniku nového státu, obyvatele Karlových Varů trápily věci úplně jiné. Nad titulními stránkami novin debatovali o nedostatku brambor i španělské chřipce, která kosila Evropu. Týden před vznikem samostatného Československa obyvatelé západočeských lázní hltali rady vídeňského lékaře Karla Penesche jak se mají zachovat, aby se touto zákeřnou nemocí nenakazili. Na svědomí měla totiž víc životů, než celá první světová válka. Bída nebída, i hezkými věcmi si tehdejší čtenáři deníku Karlsbader Badeblatt zpestřovali neveselou dobu. Hlavně tedy čtenářky, které se prostě chtěli líbit. Peníze na parádu sice měla málokterá, praktický text ale poradil, jak tento problém vyřešit.

„Program letošní módy směřuje ku zeštíhlení,“ hlásá v článku nazvaném Starosti s módou Badeblatt. Nejenže podzimní móda roku 1918 dokázala zakrýt ženám občasnou problematiku partie, poradila si také s žalostným nedostatkem látky. Pouzdrové šaty se zdůrazněnými ženskými živůtky totiž pokrývala z části pravá tkanina, z části tzv. dřevovina. Běžně se tento materiál používá k výrobě papíru. Lidé si koncem války prostě museli umět poradit. „Na obrázku přinášíme praktické ženské šaty, na nichž byla použita pruhovaná látka. Lze je ale taktéž vyrobit i dvojím materiálem, rovněž i z papírové tkaniny. Elegantní šaty vybízí o doplnění efektní šálou,“ radí text.

Podzimní móda možná na chvíli odvedla pozornost od největšího problému, kterým lidé z Karlových Varů před sto lety trpěli. Noviny, ať už Badeblatt nebo sociálně demokratický deník Volkswille, které si měšťané obvykle kupovali, plnily články o problematickém zásobování. Tento termín nezní nijak konkrétně, skrývá se za ním ale nejen nedostatek cukru, který tehdejší děti prakticky neznaly, ale také mouky, mléka, brambor a dalších, dnes vcelku běžných potravin a potřeb každodenního života. Sehnat zmíněné se prakticky rovnalo zázraku. Stejněmu, jako uvařit na kamnech jídlo.

„Beráncův trpělivost se projevuje také při odběru uhlí nevalné jakosti, které se prodává v městských stáncích po čtyřech korunách za koš. Ten, kdo nemůže současně topit

uhlím a spoustou dřeva, má plná kamna strusky, která se musí během vaření odstraňovat, aby mohlo být jídlo dohotoveno. Nemůže hospodářský úřad něco zmoci, aby bylo místo těžkého, jílovitého a mizerného uhlí dodáváno cenově přijatelné a kvalitní? Nedostatek uhlí jest velký, člověk může být nakonec rád, že se městskému zastupitelstvu daří alespoň tuhle sortu uhlí sehnati,“ píše Badeblatt, který je o něco mírnější, než konkurenční

deník Volkswille, jehož titulok hlásá „Skandál s uhlím v Karlových Varech.“

Problémy unavení lidé zapomínali na nekvalitní uhlí například návštěvou koncertů v Kurzhause, dnešních Lázních III. Wagnera, Mendelssohna, Griega a Goldmarka tam v podvečer vzniku samostatné republiky hrála lázeňská kapela, předchůdce dnešního Karlovarského symfonického orchestru. Muzikanty vedl Robert Manzer, známé jméno tehdejšího lázeňského kulturního světa. Čtenáři Badeblattu se v ten samý den také dozvěděli, že se mohou od prvního listopadu těšit na „zimní sezonu“ v divadle a přečetli si také, jací herci, scénáristé a režiséři pro ně představení připravují. Ve stejný den se připravovali také komunální politici a starostové, ovšem na založení německého výkonného výboru pro okres Karlovy Vary. Zpráva o jeho vzniku se v novinách objevila až o několik dní později, 30. října. „Pan starosta dr.Pfeifer předsedal. S výjimkou sociálně demokratického zástupce, který byl právě jinak zaměstnán, byly zastoupeny všechny strany,“ informuje Badeblatt. Výbor projednával situaci v zásobování a v podstatě splynul s karlovarskou Okresní radou. Ta o pět dní později nabádala místní obyvatele, aby nevěřili českým slibům, že se po vzniku samostatného československého státu zásobovánílepší.

V důsledku válečného chaosu a nedostatku všeho zkolaboval systém zásobování, takže si v bídě a nedostatku každý musel poradit, jak nejlépe uměl. Není tudíž divu, že kvetla šmelina a černý obchod. Měštští obyvatelé pašovali potraviny z venkova, i když za horentní ceny, a riskovali tak těžké postihy státních úřadů.

V pondělí **28. října** noviny vzhledem k předchozímu volnu nevycházely, ale už 29.října však lidé v Karlových Varech četli první informace o tom, že žijí v nově vzniklém samostatném československém státě. Rušno bylo v ten samý den také ve Vídni, kde němečtí poslanci z českých zemí vyhlásili vznik provincie Deutschböhmen. Na novou situaci okamžitě zareagovala karlovarská městská rada

a vydala prohlášení, že Karlovy Vary nemají s československým státem nic společného.

„Německé oblasti v Čechách nesmí být nikdy včleněny do česko-slovenského státu. V současnosti se objevily sliby od Čechů, které jest nutno se vši rázností odmítnouti jako úlisné a zrádné. V celých německých Čechách musí být volání po neomezeném právu na sebeurčení a požadavek úplné nezávislosti předkládán česko-slovenskému státu,“ píše městská rada, jejíž stanovisko otiskl Badeblatt.

Politické změny v lázních přinesly nejistotu a prohloubily bídu. Nově vzniklý stát navíc vojensky osazoval území s německým obyvatelstvem. 12. prosince 1918 obsadil město 35. střelecký pluk z Plzně. Lidé, zcela zaměstnaní starostmi o svou obživu, přijali obsazení s lhostejností. Tím začala nová kapitola města, které po svém zlatém období ukončeném světovou válkou teprve hledalo novou identitu v československé republice.

Nenaplněných ambicí sudetských Němců se o patnáct let později účelově chopili nacisté, což v důsledku vedlo na podzim roku 1938 k připojení sudetských území ke Třetí říši.

(citováno z článku Mgr. Jana Nedvěda, historika karlovarského muzea)

Lípa jako národní symbol

Lípa se stala oficiálním národním symbolem v červnu 1848, kdy byla na Všeslovanském sjezdu (2. – 12. 6. 1848) v Praze za účasti delegátů Čech, Moravy, Slezska, Slovenska (sjezdu se dále zúčastnili Poláci, Rusíni, Chorvati, Srbi, Slovinci a Dalmatinci, kteří také patřili mezi porobené slovanské národy) ustanovena jako národní symbol a stala se tak symbolem namířeným proti velkoněmeckým snahám o porobení slovanského žilvu. Lípu jako národní strom měl navrhnout František Ladislav Čelakovský. Jednalo se vlastně o reakci na frankfurtský sněm (parlamentní shromáždění německých zástupců zasedající od dubna 1848 ve Frankfurtu nad Mohanem), kde byl jako symbol velkoněmectví zvolen dub.

STRÁNKY DĚTEM

Jak pejsek s kočičkou slavili 28. říjen

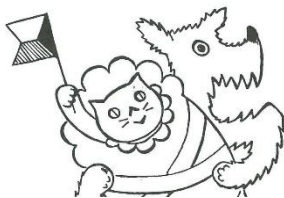
Kočička a pejsek seděli spolu ve svém domečku a povídali si. „Poslouchej, kočičko,“ řekl pejsek, „už bude brzo 28. října, a my nemáme žádný prapor. A letos prý to bude nějaké obzvlášť slavné. Byla by to ostuda, kdyby na každém domě byl prapor a u nás nic.“ „Copak o to,“ povídá kočička, „prapory, to se mně líbí.“ „No ba,“ řekl pejsek, „ono to krásně vypadá, když se prapory ve větru třepetají; když se tak člověk koukne na ně odzdoła, vypadá to, jako kdyby jich bylo plné nebe.“ „A copak teprve shora, to bys, panečku, koukal,“ vykládala mu kočka; „není nad to, projít se takhle po střeše, když jsou prapory. Je to procházka zdravá a zábavná. Se střechy to vypadá, jako kdyby byla zas praporů plná země.“ „To každý nemůže, procházet se tak po střeše jako ty,“ odpověděl kočce pejsek; „já, například, bych se bál vlézt na střechu, protože bych spad a mohl se při tom zabít. Ale nějaký prapor musíme mít, málo platné, když bude ten slavný 28. říjen.“ – „A poslouchej, pejsku,“ řekla kočička, a co to vlastně je, ten 28. říjen?“ „Jéje,“ smál se kočce pejsek, „ta ani nevíš, jaký je to slavný den? Vždyť ty nic nevíš, vždyť ty jsi jako ty malé děti! Ty také se budou ptát, až uhlídají ty prapory a tu všechnu slávu, proč to vlastně je.“

„No jo,“ řekla kočička, „ale těm to řekne jejich tatínek anebo maminka, až se jich zeptají. Ale kdopak to má říci mně?“

„Víš,“ povídá pejsek, „já to taky dost dobře nevím. Zeptáme se na to těch dětí, až se to dovědí, a ty děti nám to pak povědí. Já jenom vím, že dříve bylo na světě hůř než

teď, že byla veliká vojna a hlad, a lidé byli smutní a nešťastní, protože měli špatného císaře pána, a že teď je to na světě tisíckrát lepší, protože není vojna a lidé mají dobrého pana prezidenta, a ten se jmenuje Masaryk. A to bylo před mnoha lety právě 28. října, když už to lidé nemohli s tou vojnou a s tím císařem vydržet a udělali tomu konec: vojnu zastavili a špatného císaře ze země zahnali a od té doby je líp. A tak na památku toho vyvěšují lidé vždycky 28. října hodně praporů a jsou veselí.

„Mně se to líbí, když kočka, „když vidím chuť sama od sebe „To se mně taky moc lidech cítí, když jsou jít raději na sto kroků spokojený, pak je zvířátkům taky.“

jsou lidé šťastní a veselí,“ řekla spokojené a veselé lidi, tu mám dovádět.

líbí,“ řekl pes, „to se hned na v dobré náladě, od těch mrzutých dál. Když je člověk veselý a hodný i k těm ostatním lidem a ke

„No, když tedy budou lidé 28. října veselí a hodní, to musíme taky vyvěsit prapor,“ prohlásila kočka. „To musíme oslavit. To dáme třeba prapory i dva, ba tři a třeba ještě víc. Ale,“ zamyslela se kočička, „kdepak ale nějaký prapor vezmeme, když žádný nemáme?“

„O tom už jsem přemýšlel,“ řekl pejsek, „počkej, já ti něco povím“: tamhle v ulici je kupec a ten každému, kdo si u něj něco koupí, když je to nějaká maminka nebo nějaký tatínek a má s sebou svého chlapečka anebo holčičku, přidá pro to děcko praporeček. A tak jsem to vymyslel takhle: já tě zavinu do peřinky, jako kdybys byla malé miminko, vezmu si tě na ruku a půjdu tam něco koupit. Však máme nějaké ušetřené peníze. A ten kupec nám přidá praporeček a budeme mít prapor – a prosím – zadarmo!“

„A to ano, to ano,“ radovala se kočka, „to bude hezké, aspoň se jednou ponesu!“ A tak to teda udělali. Pejsek zavinul kočičku do peřinky a udělal z ní miminko a šel kupovat ke kupci. Koupil tam záclony, a když nakoupil a zaplatil, přidal mu kupec pro to miminko praporeček. Kočka dělala miminko, držela praporek v tlapičce, mávala si s ním a říkala „ňoňoňoňo“ a pejsek ji donesl domů.

Doma kočku vybalil z peřinky a kočka se chlubila: „Vidíš, jaký jsem dostala krásný praporeček! A docela zadarmo! „To já bych taky dovedl,“ řekl pes. Já chci taky dostat praporeček! Teď zas ty mě zabal do peřinky a udělej ze mě miminko a jdi se mnou ke kupci něco koupit. A já taky dostanu praporeček.“

Tak to tedy udělali. Kočka zabalila pejska do přinky a pejsek dělal miminko. Kočka s ním šla ke kupci, koupila tam koberec a pejsek dostal od kupce do pracičky praporeček, udělal taky „ňoňoňoňo“ a vesele si s ním, když šli domů. „Heč“ povídal, „já jsem taky dostal pěkný praporeček a zadarmo.“

„Když je to zadarmo,“ povídal kočka, „to si takhle lacino můžeme pořídit praporečků víc. Ať jich máme hodně moc, ať jich máme nejvíc! Teď zas já budu dělat miminko a ty mě poneseš, a až něco koupíš, dostanu praporeček. A pak zas budeš ty miminko a půjdu kupovat já, a tak to budeme dělat pořád, až budeme mít moc praporečků. Však máme na kupování ještě peněz dost.“

Tak to tedy celý den dělali; jednou byla kočka miminko, pak byl zas pejsek miminko a pořád chodili kupovat, co jim peníze stačily, až měli dost praporečků, ba dostali i nějaké balonky, a tak to dělali, až už všechny peníze utratili a žádné už neměli.

„To jsme to lacino pořídili,“ libovali si potom, a šli věšet prapory a balonky. Kočka věšela prapory na střechu, pes z oken, protože na střechu se bál. Měli těch praporů a balonků moc, měli jich po celém domě, a kdo šel na 28. října kolem, každému se to tuze líbilo. „To vypadá nějak mile a vesele,“ povídal každý, kdo šel kolem, ti si to nějak pěkně na toho 28. října vyzdobili.“ „A proč bychom to neslavili,“ pravil pejsek s kočičkou, „když jsou dnes lidé spokojení a veselí.“ Pak šli kolem vojáci a zrovna

začali pěkně hrát. „Nazdar 28. říjnu, sláva!“ volali pejsek s kočičkou a všechny děti se k nim připojily a vesele volaly „Sláva! Nazdar! Nazdar!“

Josef Čapek, *Povídání o pejskovi a kočičce. Psáno k 28. říjnu 1928, k desátému výročí Československa*

RÚZNÉ

Když jsem se probíral na chalupě knihami po svém otci, dostala se mi do ruky kniha povídek od Jaroslava Haška „Dědictví po panu Šafránkovi.“ Jsou to spíše humoresky o lidském neštěstí, o lidech šikanovaných a pronásledovaných úřady i osudem, o podivínech i bláznech. I nad těmito příběhy se však klene smích, smích z absurdity, výsměch poměrům, v jejichž stojatých vodách se daří abnormalitám. A protože jedna z povídek se zabývá tématem v této době aktuálním, dovoluji si ji citovat!

Schůze našeho obecního zastupitelstva v Mejdlovarech

(volí se obecní strážník)

Všichni v naší obci velice jsme se těšili na tuto schůzi, neboť mělo být v ní rozhodnuto, kdo má být obecním strážníkem. Celkem došlo přes 500 žádostí. Mluvili bych řečí učenců, tedy asi kol 531 žádostí. Z těchto žadatelů byla polovička absolvovanými právníky, dále tam bylo ke stu žádostí absolvovaných studujících filosofie a kromě toho 49 žádostí bylo psáno abiturienty různých učitelských ústavů, kteří jsou bez místa již rok. Zbytek připadal na absolventy obchodních akademií a konečně byly zde tři žádosti z kruhů nejvíce blízkých panu starostovi, poněvadž to byli obecní příslušníci. Byl to František Kačírek, obecní pastýř, Jan Kořenář, domkář na konci vsi, a kostelník Podloch. Tento pohádal se s panem farářem, poněvadž mu pan farář nedal nic z pohřbu staré výměnkářky Švejcové a ještě ho ten den ve ferblu obehral o pět zlatek v obecním hostinci. Tedy terno jsme měli pohromadě, a záleželo jen na rozhodnutí. Ostatní žádosti jsme prodali kupci Krausovi na papír. Dal nám za to pět lahví vína a balí od té doby do těch žádostí: „Slibuji, že věrným chováním stanu se důvěry hoden“ smradlavý sýr, který si kupují naši lidé, když jdou do hospody, poněvadž je v něm tolik papriky, že chutná pivo, a jak chutná. Máme u nás pivo z Hluboké a to je velice dobré pivo, když má člověk poctivý základ. Piješ desátou, jedenáctou a jak potom mluvíš o politice. Rozkoš poslouchat ty řeči. Ani se nenaděješ, už do tebe mlátí, poněvadž my u nás nejsme stejného přesvědčení. Ale nezáleží jen na tom, jak se o politice, my mluvíme i o obecních záležitostech, poněvadž má náš starosta hospodu. V této hospodě jsme se tedy také sešli jako obvykle na schůzi obecního zastupitelstva. Zde také konáme všechny schůze obecní. Korupce u nás nepanovala žádná. Každý z terna dal duplák piva. Napřed ho dal žadatel Kačírek, takže když se to rozhlásilo, hned jsme si myslili, že ho přijmeme na místo obecního strážníka. Ale pak dal také Kořenář peníze a hned za ním kostelník Podloch. My jsme tedy nevěděli, na čem jsme. Nás všechny to mile překvapilo, ale situace byla zoufalá, neboť každý z nich koupil pivo za stejný peníz a každý si předtím obešel nás radní, členy obecního zastupitelstva, a my jsme to každému slíbili. Pak zabil prase kostelník Podloch a dal z něho udělat vepřové hody. Současně zabili však po praseti i další dva žadatelé, Kačírek a Kořenář, takže sice to byla radostná událost, když nám byly věnovány k užitku, a k jak krásnému požitku, tři prasata, ale přesto neměli jsme místa pro tři obecní strážníky, nýbrž jen pro jednoho.

O korupci se tedy naprosto nemohlo mluvit a byli jsme žádostiví, jak to dopadne. Žádný z těchto tří žadatelů neměl žádné přednosti, a proto se dalo očekávat, že bude schůze obecního zastupitelstva projednávající o této volbě velice bouřlivá.

Celý den jsme se postili my členové obecního zastupitelstva, abychom měli lepší chuť k jídlu, když ze tří prasat to vonělo po celé obci.

Starosta byl ve velkých nesnázích. Chodil po všech členech obecního zastupitelstva a říkal: „Na mou duši, takhle to dál nepůjde. Já se z toho zblázním. Kdyby alespoň někdo z těch žadatelů byl pořádný lump, tak ho vyloučíme z terna, a když se bude rozhodovat o dvou, tak se už dokáže, že jeden z těch dvou je darebák. Takhle jsou ale všichni stejní lumpové a to je právě ta ostuda, že nemůžeme jim nic vyčítat. Ještě že nám uspořádali prasečí hody a dali to pivo. Vždyť jsou všichni stejní darebáci, ale nás nepodplatí.“

Byl mezi námi jeden člověk jménem Machlíček. To byl sice pořádný občan jako my všichni, ale nepřál našemu starostovi Bálkovi. Kde mohl, udělal mu nějakou nepříjemnost. Tak kupříkladu učinil jednou oznámení na starostu, že mu pytláci na jeho poli. Málem by bylo došlo k soudu, a teprve starosta když jako hostinský odpustil Machlíčkovi nějaký dluh v jeho hospodě, bylo možno věc smírně urovnat, ovšem za cenu toho dluhu a ještě mu musil před svědky slíbit, že nebude chtít na něm po celý týden, aby platil útratu. Toho ovšem Machlíček využíval náležitě, takže od té doby panovalo nesnesitelné nepřátelství mezi ním a naším starostou. Nepokrytě také dával najevo, že při schůzi obecního zastupitelstva, na které se bude jednat o zvolení obecního strážníka, přivede starostu do nemilé situace.

Tak došlo tedy k té památné, na které měla být celá otázka definitivně projednána. Machlíček se kasal, starosta také.

Sešli jsme se v zasedací síni, totiž, jak již dříve bylo podotknuto, ve starostově hospodě. Kromě nás sedělo tam několik našich sousedů, kterým bylo stručně řečeno, že mají sice též podíl na všeobecném hodování, ale aby šli do kuchyně, teď že se jedná o volbu obecního strážníka z celého terna.

Tak to tedy začlo. Napřed přišla jitrnicová polévka, pak jelítka a jitrnice se zelím a brambory (ty dal k dispozici starosta), nato kousek ovaru (to byly celé tři prasečí hlavy), pak tlačěnka a rosol nakonec vepřová pečeně z tučných kousků masa a s knedlíkem (opět nakonec došlo, když jsme vypily jeden duplák, k debatě o návrhu pana starosty, aby ze tří v ternu se nalézajících žadatelů o místo obecního strážníka byl zvolen ten nejschopnější. První ujal se slova starosta, který prohlásil, že lituje jen toho, že všichni tři žadatelé jeden za osmáct a druhý i třetí za dvacet bez dvou. Že jest mu velice líto, že právě takoví darebáci, jako jsou všichni tři žadatelé, chtějí být ochránci veřejného pořádku, ale že si obecní zastupitelstvo nemůže jinak pomoci, než že z těch tří darebáků musí přece zvolit jednoho, a jména těch tří známých lotrů že jsou Kořenář, Kačírek a Podloch a že je žádá, aby alespoň vstali, když se o nich mluví.

Po něm promluvil však Machlíček. Velice se divil ve své řeči, proč vlastně starosta nezačal z jiného konce. Řekl, že obecní strážník musí mít v první řadě smysl pro spravedlivost a právo a že se nesmí dát urážet žádným způsobem. To že by byl pěkný obecní strážník. Obrací se pak ku třem žadatelům, zvolal demagogicky: „Hoši, vy právě v tomto okamžiku musíte vědět jednu věc, že nelze vám tak lehce sice dosáhnout místo, o které žádáte, ale že můžete a musíte být odhodláni, i kdyby starosta to byl, který by vás v budoucím vašem povolání urážel, že musíte projevit, že se ho nebojíte, neboť budete pod přísahou. Tady o vás říká, že jste lumpové.. Dokažte, že aspoň jeden z vás, bude-li zastávat úřad strážníka, že bude nestranným a že mu nepůjde jen o osoby, nýbrž o právo a spravedlnost. Kačírku, dej starostovi facku!“

Nastalo velké ticho. Oči všech byli upřeny na Kačírka, který dál seděl a hloupě se usmíval.

Machlíček zvolal v tom: „Podlochu! Dej starostovi facku, respektuj většinu!“ Opět nic. Podloch seděl vedle Kačírka a usmíval se ještě hloupěji.

I zvolal Machlíček: „Kořenáři, dej starostovi facku a neboj se!“ Kořenář uposlechl, šel k starostovi, který vytřeštěně na to hleděl, ozvalo se plesknutí a starosta spadl ze židle.

Ozval se potlesk a Machlíček zvolal: „Sousedí, tohle je nestranný člověk, toho musíme udělat obecním strážníkem! Kdo je pro to?“ Zvedlo se všech dvanáct členů a hlasovali pro to.

„Kořenář je tedy zvolen obecním strážníkem!“ zvolal starosta. „A teď ti, Kořenáři, nařizují jako tvůj představený, abys dal Machlíčkovi dvě pořádné facky!“

„K službám pane starosto,“ odpověděl Kořenář a dal Machlíčkovi takové dvě pořádné, že Machlíčka museli křísit. Tak se stal Kořenář naším obecním strážníkem.

(Veselá Praha – 1.5.1912)

STRÁNKY TJ DĚPOLTovice

Okresní přebor– výsledky a program podzimní fotbalové části sezony 2018/2019

13. kolo Sokol Pernink – TJ Děpoltovice 3:2

Branky: Milan Skoupý 2

Rozhodčí: Július Kobielský, ŽK 3:2, ČK 1:0, 25 diváků

1.kolo KSNP Sedlec – TJ Děpoltovice 4:1

Branka: Ondřej Čech

Rozhodčí: Matěj Dvořák, ŽK 1:1, 30 diváků

2.kolo TJ Děpoltovice – TJ Čechie Dalovice 1:3

Branka: Matěj Čech

Rozhodčí: Július Kobielský, ŽK 2:0, 45 diváků

3.kolo FC Nové Hamry – TJ Děpoltovice 3:1

Branka: Pavel Bičaník

Rozhodčí: Petr Fiala, 85 diváků

								P+	P-
1.	TJ Čechie Dalovice	4	4	0	0	22:4	12	0	0
2.	FK Ajax Kolová	4	4	0	0	21:3	12	0	0
3.	TJ Slavoj Bečov	4	3	0	1	10:7	9	0	0
4.	SK Toužim TJ	4	2	1	1	14:6	7	0	0
5.	KSNP Sedlec	4	2	1	1	11:7	7	0	0
6.	TJ Vojkovice	4	2	1	1	7:8	7	0	0
7.	Jiskra Březová B	4	2	0	2	13:12	6	0	0
8.	TJ Sokol Žlutice B	4	2	0	2	11:13	6	0	0
9.	FC Nové Hamry	4	2	0	2	7:18	6	0	0
10.	SK Božičany	4	1	1	2	8:7	4	0	0
11.	Sokol Pernink	4	1	1	2	6:13	4	0	0
12.	TJ FK Nejdeč B	4	0	1	3	7:15	1	0	0
13.	TJ Děpoltovice	4	0	0	4	5:13	0	0	0
14.	FK Verušičky	4	0	0	4	6:22	0	0	0

4.kolo	TJ Děpolovice – SK Božíčany	So 15.9. od 16:30 hod.
5. kolo	FK Ajax Kolová – TJ Děpolovice	So 22.9. od
6. kolo	TJ Děpolovice – TJ Sokol Žlutice B	So 29.9. od 16:00 hod.
7. kolo	TJ FK Nejdek B – TJ Děpolovice	Ne 7.10 od 15:00 hod.
8. kolo	TJ Děpolovice – TJ Vojkovice	So 13.10 od 15:30 hod.
9. kolo	TJ Jiskra Březová – TJ Děpolovice	So 20.10 od 15:30 hod.
10.kolo	TJ Děpolovice – FK Verušičky	So 27.10 od 14:30 hod.
11.kolo	SK Toužim B – TJ Děpolovice	So 3.11 od
12.kolo	TJ Slavoj Bečov – TJ Děpolovice	So 10.11 od

III.A třída – výsledky a program podzimní fotbalové části sezony 2018/2019

14. kolo TJ Potůčky – **TJ Děpolovice B** 8:1

Branka: Tomáš Kiška

Rozhodčí: Matěj Dvořák – Rudolf Kozák, Jiří Zázvorka, ŽK 0:2, 20 diváků

1.kolo TJ RZ Abertamy – **TJ Děpolovice B** 2:1

Branka: Tomáš Hudák

Rozhodčí: Daniel Jaroš, ŽK 1:0, 40 diváků

2.kolo **TJ Děpolovice B** – TJ Olympie Hroznětín B 2:0

Branky: Tomáš Hudák, Ondřej Čech

Rozhodčí: Rudolf Kozák, 25 diváků

3.kolo TJ Sokol Hájek – **TJ Děpolovice B** 1:4

Branky: Tomáš Hudák 2, Tomáš Kiška 2

Rozhodčí: Daniel Jaroš, ŽK 1:2, 20 diváků

								P+	P-
1.	TJ Sokol Sadov	4	3	0	1	25:6	9	0	0
2.	TJ Potůčky	4	3	0	1	13:4	9	0	0
3.	TJ Olympie Hroznětín B	4	3	0	1	7:4	9	0	0
4.	RZ Abertamy	4	2	0	2	12:8	7	0	1
5.	TJ Děpolovice B	4	2	0	2	8:11	6	0	0
6	TJ Počerny	4	2	0	2	11:12	5	1	0
7.	TJ Slávia Junior KV	4	1	0	3	10:19	3	0	0
8.	TJ Sokol Hájek	4	0	0	4	3:25	0	0	0

4.kolo **TJ Děpolovice B** – TJ Sokol Sadov Ne 16.9. od 14:30 hod.

5.kolo TJ Počerny – **TJ Děpolovice B** So 22.9. od 13:30 hod.

14.kolo TJ Potůčky – **TJ Děpolovice B** Pá 28.9. od 13:00 hod.

6.kolo TJ Slávia Junior KV – **TJ Děpolovice B** Ne 30.9. od

7.kolo **TJ Děpolovice B** – TJ Potůčky Ne 7.10 od 14:30 hod.

8.kolo **TJ Děpolovice B** – TJ RZ Abertamy Ne 14.10 od 14:30 hod.

9.kolo TJ Olympie Hroznětín B – **TJ Děpolovice B** So 20.10 od

10.kolo **TJ Děpolovice B** – Sokol Hájek Ne 28.10 od 14:30 hod.

11.kolo TJ Sokol Sadov – **TJ Děpolovice B** So 3.11.od 11:00 hod.

12.kolo **TJ Děpolovice B** – TJ Počerny Ne 11.11. od14:00 hod.